

Entitats cristianes fan una crida a sumar-se al Dret a Decidir

Dv, 4/10/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Una vintena d'entitats cristianes ha obert una crida per formalitzar una adhesió conjunta de grups i institucions catòliques o d'inspiració cristiana al **Pacte Nacional pel Dret a Decidir**. Aquest grup promotor **convida a la resta d'entitats a afegir-se a la demanda per "la celebració d'una consulta** sobre el futur polític de Catalunya" que proposa el Pacte Nacional promogut per una ampla majoria del Parlament de Catalunya. L'objectiu és mostrar **el suport dins de l'Església catalana a la celebració d'una consulta**. Aquest suport es visualitzarà a finals d'octubre amb un acte al Parlament en el que la presidenta **Núria de Gispert** rebrà els representants de les entitats cristianes adherides.

Aquesta crida [-es pot veure aquí-](#) vol aplegar un nombre rellevant i significatiu d'entitats cristianes que donin suport al dret a decidir i a la celebració d'una consulta, més enllà de "la legitimitat moral de totes les opcions polítiques" i de la seva posició final. Entre les **entitats que inicialment fan aquesta crida** hi ha el Grup Sant Jordi de Promoció i Defensa dels Drets Humans, Justícia i Pau, la Fundació Joan Maragall, la Federació de Cristians de Catalunya, la Fundació Hospitalitat Mare de Déu de Lourdes, la Fundació d'Escoles Parroquials, el Patronat de la Fundació Dr. Albert Bonet, l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, o la Legió de Maria. També fan la crida inicial des del món dels religiosos la Junta directiva de la Unió de Religiosos de Catalunya, i ordes com els Escolapis o els Claretians; i associacions de laics com el Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya i el Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona.

Amb [aquesta iniciativa](#) es vol mostrar públicament el suport que també té el dret a decidir dins de l'Església de Catalunya. Fins el 25 d'octubre recolliran les noves adhesions al Pacte Nacional per **poder-les presentar conjuntament i mostrar la diversitat i l'extensió del suport** a la celebració d'una consulta entre els col·lectius cristians. També volen representar un conjunt de trajectòries i de sensibilitats eclesials diverses.

La crida que fan les entitats vol respondre a “la trajectòria d’arrelament al país” i al reconeixement de Catalunya com a nació que tradicionalment ha mantingut l’Església catalana. Els promotors recorden que els bisbes de Catalunya en el document [Arrels Cristianes de Catalunya](#) declaraven que “L’**existència de la nació catalana** exigeix una adequada estructura jurídico-política que faci viable l’exercici dels (seus) drets”. És un text de 1985 que deu anys més tard va rebre l’**aval de la Santa Seu** dins del reconeixement doctrinal de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense de 1995. Fa dos anys, **els bisbes catalans també van avalar de nou** l’actualitat d’[Arrels Cristianes de Catalunya](#) amb la carta pastoral [Al servei del nostre poble](#).

Segons els promotors, davant la reclamació d’una consulta sobre el futur polític de Catalunya “el pensament social de l’Església il·lumina aquesta realitat amb l’**afirmació del poble com a subjecte de l’autoritat política**, amb la defensa la democràcia com a sistema i amb el reconeixement dels drets dels pobles i de les nacions, entre els quals el de l’autodeterminació”.

Fins ara no hi ha hagut un pronunciament conjunt dels bisbes catalans sobre l’exercici del dret a decidir, tot i que sempre han reconegut la identitat nacional de Catalunya i la legitimitat de qualsevol opció sobre l’articulació política de la que s’ha de dotar el país. Però aquest setembre tant el bisbe de Girona com el de Solsona van publicar una carta dominical **pronunciant-se a favor de la celebració d’una consulta**. També l’abat de Montserrat va reiterar aquest 11 de setembre el seu suport a la consulta.

Francesc Pardo des de Girona [argumentava](#) que “és del tot necessari conèixer l’opinió ‘real’ de tots o de la majoria de ciutadans de Catalunya, que tenim el deure i el dret de manifestar la pròpia opinió i decisió en qüestions importants i essencials”. I **Xavier Novell**, a Solsona, [afirmava](#) que “essent amplament majoritària la voluntat dels ciutadans de Catalunya de decidir el propi futur, només s’assoliran les ‘solucions justes i estables’ que [demanàvem els bisbes](#), si s’arriba a un acord entre els governs de l’Estat i de la Generalitat que permeti l’esmentada consulta”.

Per la seva banda, l’abat **Josep Maria Soler** [afirmava](#) que “davant el desig i el dret d’una bona part dels ciutadans de ser consultats sobre el futur del país, i tot emparant-se en la Doctrina Social de l’Església” només “a través de la consulta es pot arribar a tenir un coneixement real i objectiu. Les objeccions legals no poden ser mai una excusa per refusar el diàleg i, per tant, cal treballar i apostar per la cohesió social, cal un gran esforç i una gran pedagogia per evitar una possible fractura social que sigui irreparable i deixi ferides obertes”.